

Design Toolkit

Mètodes

Topografia /

Mapping

Fets

 Durada
Mitjana

 Dificultat
Mitjana

 Expertesa
Mitjana

 Participants
Pocs

Clasificació

Quantitatiu ✘

Qualitatiu ✔

Amb usuaris ✘

Expert ✔

Exploratori ✘

Síntesi ✔

Què és?

El terme topografia, *mapping* en anglès, es refereix a una tècnica que s'utilitza per a facilitar la comprensió i procurar l'ús adequat dels dispositius interactius, gràcies a les relacions que podem establir entre la forma dels comandaments i allò que ens permeten fer. És una tècnica que facilita l'organització i distribució dels elements que configuren els dispositius per a utilitzar-los d'una forma natural.

Es tracta d'aconseguir una descripció o distribució *natural* dels elements d'interacció. Això implica donar visibilitat a les possibilitats de fer que ens ofereixen els dispositius, relacionant operacions amb resultats i facilitant informació a l'usuari per a validar les seves accions. Per tant, procura que l'usuari pugui imaginar què ha de fer i que sàpiga a cada moment què està passant.

Els principis que s'han de tenir en compte són: visibilitat, relacions operatives i retroalimentació.

Materials

En funció del tipus de dispositiu, es poden realitzar diagrames visuals dels elements d'interacció i complementar-los amb la corresponent seqüència d'ús. Per tant, és necessari tenir presents les relacions que s'han d'establir entre els dispositius i els seus resultats i definir en concret la seqüència de les operacions a realitzar.

Quan?

És útil en la fase de planificació per a establir correspondències sensorials i cognitives entre la disposició dels components i la seva utilització.

En la fase de prototipatge, pot ajudar a avaluar la idoneïtat de la proposta o per a fer emergir discordances operatives.

Com?

Una seqüència possible d'activitats a realitzar pot ser:

1. Determinar el nombre de components o elements que intervenen en

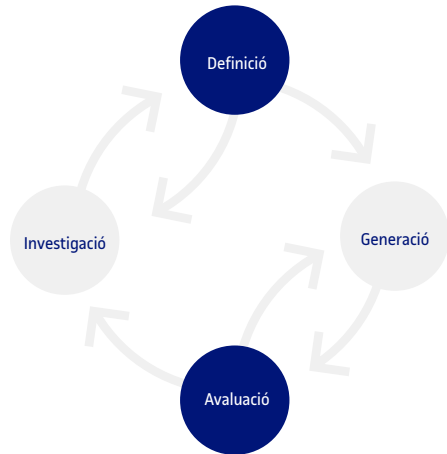
Generatiu

Avaluació

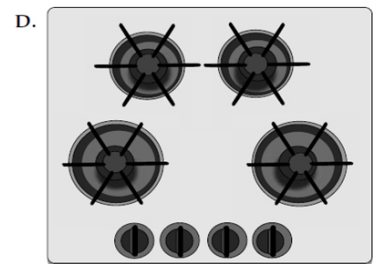
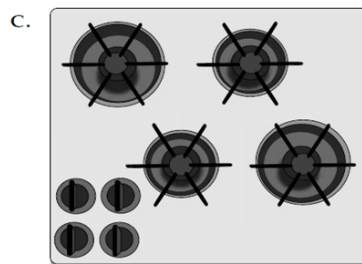
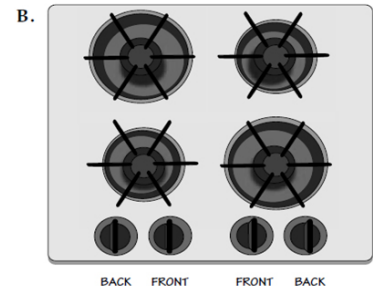
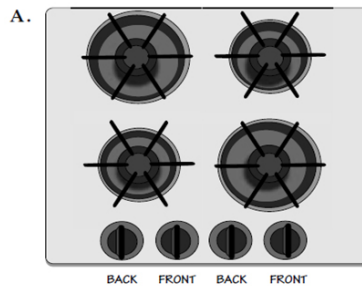

Etapa

les operacions.

2. Determinar el tipus d'operacions que facilita cada component.
3. Establir la seqüència operacional de cada component.
4. Agrupar funcionalment els components.
5. Determinar una distribució o ordenació dels components.
6. Realitzar un diagrama o un prototip de la proposta.
7. Analitzar la correspondència descriptiva dels components i la seva distribució espacial.
8. Dur a terme o simular l'operativa que facilita la proposta.
9. Avaluat i valorar els resultats per a implementar les correccions oportunes.

Distribució dels cremadors i comandaments d'uns fogons. (Norman, 2013)

Avantatges

Aquest mètode es basa en components observables i, per tant, és molt objectiu.

És una tècnica relacional senzilla de dur a la pràctica.

No requereix molts recursos.

És una tècnica útil per a avaluar seqüències operatives.

Inconvenients

Pot no ser útil en el cas d'un nombre elevat de seqüències operatives o de tasques complexes.

Referències

KIRWAN, B. (2001). *A guide to task analysis*. London [u.a]: Taylor & Francis.

NORMAN, D. A. (2013). *The design of everyday things*. Nova York: Basic Books.